Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Rellotge de sol del Reial Monestir. Palau Abacial, façana de de llevant.

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Plaça d'Octavià. Façana de llevant del Palau Abacial.
Emplaçament	Sant Cugat nucli

Coordenades:

Latitud:	41.473647041591
Longitud:	2.0847845837305
UTM Est (X):	423582
UTM Nord (Y):	4591743

Classificació

Número de fitxa	08205 - 619
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Popular
Segle	XVII - XVIII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	El rellotge de sol només conserva una part de l'arrebossat i ha perdut la numeració.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record
Observacions protecció:	BCIN: RI-51-0000433 (Decret del 3/6/1931, publicat a la Gaceta de Madrid el 4/6/1931).
Data aprovació:	dc., 03/06/1931 - 12:00
Número inventari Generalitat i altres	

inventaris	Societat Catalana de Gnomònica: 6204.
Accés	Fàcil
Ús actual:	Simbòlic
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Cugat del Vallès
Fitxes associades:	

Palau Abacial
Rellotge de sol del Reial Monestir. Palau Abacial, façana de de ponent.

Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	dc., 27/12/2023 - 12:38
Autoria de la darrera revisió:	Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió:	dv., 07/02/2025 - 08:30

Descripció

Restes d'un antic rellotge de sol situat a la façana de llevant del Palau de l'abat de l'antic monestir de Sant Cugat del Vallès, a la plaça d'Octavià. Només queden restes parcials de l'arrebossat i la vareta del gnòmon. No s'observa cap número ni cap element decoratiu.

Història

Al segle X hi havia un primer edifici en aquest indret, probablement un hospital per acollir pobres i pelegrins, el qual més tard es va traslladar a l'altre costat de la plaça d'Octavià. Al segle XIII es va construir l'edifici actual, ampliat al segle XIV. En un principi tenia forma de castell. Acollia les estades que hi feien els reis catalans, era residència de l'abat i també la seu de l'arxiu monàstic. L'edifici tenia tres plantes i una terrassa amb merlets. A l'interior hi havia una masmorra als soterranis de la torre de l'Abat i un pati gòtic amb escala. Aquesta fortalesa va esdevenir tot un símbol del poder feudal exercit pels abats del monestir.

Al segle XIV el creixement de l'edifici cap a l'església, amb la construcció de l'ala sud, va ocasionar l'ocultació del rosetó de l'esquerra. Entre l'església i el palau hi havia una escala secreta que comunicava els dos espais, però aquesta part es va enderrocar l'any 1910 a causa de l'estat en què es trobava l'edifici.

Al segle XVIII, després de la guerra de Successió, Felip V va manar destruir les fortificacions catalanes. Aleshores Jeroni Oliver va transformar l'edifici, que va passar de castell a palau. Es va modificar la façana amb la incorporació de les obertures actuals, en forma de finestres i balcons. El 1735 l'abat Llupià va construir sobre l'antic pati i escala, i va fer un nou portal d'entrada amb el seu escut heràldic.

El 1835, després de la desamortització de Mendizábal, la parròquia de Sant Pere d'Octavià es traslladà al monestir. Aquest edifici actualment acull la rectoria amb els seus serveis, així com l'oficina de turisme.

Bibliografia

Enllaços d'interès:
gnomòtica.cat (Consulta: 27-12-2023).